

21
Bl. 89

PRÆMATURUM OBITUM
**MARIÆ
DOROTHEÆ,**

PRÆCELLENTISSIMI, AMPLISSIMI,
atq. CLARISSIMI

DN. M. GEORGII WENDII,

Rectoris Gymnafii Thorunenſis merentiſſimi,

FILIOLÆ

natu minimæ & chariſſimæ.

Die i. Julii Anno 1699. natæ,

Die 8. Septembr. Anno 1701. denatæ,

& in Templo Mariano die 11. ejuſdem

Menſis honorifice tumulatæ,

ſugentibus animis & calami

PROFESSORES, COLLEGÆ & AMICI

dolere voluerunt

E CHALCOGRAPHEO THORUNENſI

Hilola: quamvis isthoc fit funus acerbum,
 Et fit mors præcox, Vir Venerande, tuæ.
 Non tamen abjicias animum, quia chara Puella
 Supremi clarâ regnat in arce poli.

In levamen doloris apposuit

WENCESLAUS JOHANNIDES,
 Gymn. Prof. Pubi & Vilit.

EPITAPHIUM,

Quod sibi pie beateqve defuncta Puella posuit.

Viator!

Sine lacrymis ne veni, ne adsta.
 Nam ocellus, qui Patri Matriqve
 intemptestive excidi,
 Heic jaceo.

MARIA DOROTHEA WENDIA,

Dimidium Matris, dimidiumqve Patris.

Dum frontem sub fronde Tiliæ nuper explicui hilarem,
 mox Herculis clava me implicuit exanimatam tumulo.
 Et quia balbutiens lingua non bene vocabat Matrem:
 Surda Parca rata est, me vocasse Mortem.

Adeo floribus brevis honos!

O quam frigide ac rigide Mors infantulos pungit,
 ut dicant parvi parvam calcare viam.
 Vix Sol bis flexum peragraverat orbem,
 & jam obviam habui mortem,
 sed ærurnarum requiem.

Licet pro lacte materno lacrymas,
 pro ubere fletum,
 pro Cantu ad Cunas,

Naniolas & quæstus reddam.

Scilicet commodaverat me DEUS Parentibus, non dederat.
 Postquam ostendit, quod suum erat, repetiit.

Ideo exeunte die defeci,
 ut intelligerem me abiisse in lucem, & probarem esse fidus,
 quod evanesceret in Crepusculo.

Ostensa sum tempori, & reddita æternitati.

Quando annis duobus vitam emecior imbecillem,
 illud edocui,

Cunabula angusto tramite ab Urna distare.

Sit Vobis BENE! Parentes optimi.

Et Tu Viator,

Disce mori, ne Te fallat spes vana juventæ;
 Nam necis, statuunt, quam Tibi fata diem.

Mæ-

*Mæstissimi Parentes ad pie devotæ
defunctam Filiolam.*

Quor lacrymas moriens liquisti, *Filia*, nobis:
Tot Tibi carpanur gaudia summa poli.
Novimus, excelsi Te donum grande Jehova
Dici, quod nomen denotat esse tuum.
Ergo DEUS tandem sua mutua dona reposcit,
Et Te cœlestem vult habitare domum.
Nos Tibi de tanto mæsti gratamur honore,
Et cupimus lati tecta subire poli.
Sed tu, faulste lapis, tumuloqve beator omni,
Qui tegis in terris quicquid amoris erat:
Contege commissum pignus, ne terra Puellæ
Sit gravis, illa gravis non fuit usqve Tibi.
Tu quoqve qui venies spectatum bulta, *Viator*,
Filiolæ quævis fausta precare mea.

Interprete

M. MARTINO Böhlm.

Parvula, quò properas furtivo limina gressu
Decipiens Patris? Parvula quò properas?
Nondum vidisti mores, quos perdidit ætas,
Et fugis audaci patria tecta pede.
Nondum sensisti fraudes artesqve malignas,
Et fabros harum despicias, ausa fatis.
Parvula, te nullus fuit ausus lædere nimbus,
At fugis en nimbos, & loca tuta cupis.
Quæ mala fregerunt vires, quæ bella cruenta?
Te num torserunt tela inimica, faces?
Nil horum, fuerat quanta indulgentia Patris
In te, fat nosti, scit quoqve tota domus.
Is quoties fuerat libris fessusqve labore,
Ludebat tecum, tu pila, discus, eras.
Risisti, risit, dum flebas, ille dolebat,
Morbi tentabant, is medicina fuit.
Sæpius ille, scio, viridi residebat in horto
Tecum, monstrabat lilia cana, rosas.
Certantes ramos coryli, ficusqve feraces
Ostendit digito persica mala, nuces.
Frangere quando ausa es verbum, quoqve frangere verbum
Est ausus genitor, cur? quia svasit amor.
Et gemuit veluti socio cum turture turtur
Svevit, vel quando est orba columba pari.
Sed forsân tibi, qui legis hoc puerile videtur,
Erras, est opus hoc, scito, virile fatis.
Non puduit Reges equitare in arundine longa
Cum natis, puerum non pudet esse patrem.

Et

Et hæc innocua est pariter permiffa voluptas,
 Ludere cum puero, cum fugiente capi.
 Taubmannus quondam fcriptisqve jocisqve celebris,
 Scivit quid, quantum, fit genitoris amor.
 Explicuit summi carmen verfumqve Maronis
 Discipulis, hic quem, Lector amice, dabo.
 Omnis in *Ascanio cari stat cura parentis*,
 Ut legit, obftupuit, lingua polita filet.
Dicere nil potero, inquit, *quando Numina prolem*
Donabunt, Vates discite quid voluit.
Tantus amor patrum in prolem est, describere dignè,
Qui sentit nequiu hunc, pingere nemo potest.
 Ora rotunda parens iungebat fapius ori,
 Cor cordi tenero, lumina luminibus.
 Et gremium gremio commiffum est, dextera dextræ,
 Ridenti arrifit, quæ modo fella dolet.
 Illa tibi vitam multos optabat in annos
 Huius conjugii pignus & obfes eras.
 Pectore te molli fecum circumtulit illa,
 Ante oculos fuerat dulcis imago tua.
 Flentem mulcebat fimilis, nucibusqve rofisqve,
 Corporis & niveo lacte, favore, favo.
 Pendebas collo, collo fuperaddita amantis,
 Oscula fenfifti plurima, plura dabas.
 Illa tuas cunas agitabat nocte dieqve,
 Et cecinit: Cælo, blandule fomne, veni.
 Tot fueras cumulata bonis, difcedere geftis
 Attamen, en jubeo! fiftite proterva gradum.
 Velles, fi poffes, fed funt referata fe pulchri
 Ora, quibus noftra & parvula nata jacet.
Anna jacet tecum mea parvo juncta fe pulchro,
 Et binas urnas angulus unus habet.
 Jungatur lento cineri cinis, offibus offa
 Et lateri latus, & viscera visceribus.
 Cæleftes animæ tumulo requifcite in ifto,
 Donec vos terris evocet ipfe DEUS.
 Spernite quicquid habet mundus, crepifacula, nugæ,
 Vos gremium foveat fufcipiatqve DEI.

Utriq, Parenti in folatium & honorem fe.

JOHANNES REZIK,

P. P. & Vifitator.

Vix nova VENDIADUM Genti fplendefcere cepit
 STELLULA, jam Lachefis condere tentat cam.
 Reftingvi tamen haud potuit, quoniam orbe relicto
 Aethereo longè clarior axe micat.

M. MARTINUS BERTLEFFIUS,

Prof. Publ.

Ung VI 4

(x 2743293)

U 17
U 18

PRÆMATURUM OBITUM
MARIÆ
DOROTHEÆ,

PRÆCELLENTISSIMI, AMPLISSIMI,
 atq; CLARISSIMI

DN. M. GEORGII WENDII,

Reſtoris Gymnaſii Thorunenſis merentiſſimi,

FILIOLÆ

natu minimæ & chariſſimæ,

Die i. Julii Anno 1699. natæ,

Die 8. Septembr. Anno 1701. denatæ,

& in Templo Mariano die ii. ejuſdem

Menſis honorifice tumulatæ,

ſugentibus animis & calami

PROFESSORES, COLLEGÆ & AMICI

dolere voluerunt

E CHALCOGRAPHEO THORUNENSIS

